

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 59/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Poláčekom, Medený Hámor 15, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa „čl. 48 ods. 1“ Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III a Okresného súdu Pezinok a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného

porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa „čl. 48 ods. 1“ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III a Okresného súdu Pezinok.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka bola v postavení žalovanej účastníčkou konania „o zaplatenie 43708,00,- Sk“ vedeného pred Okresným súdom Bratislava III vedeného pod sp. zn. 14 C 41/2005, pričom konanie o nároku proti nej „na zaplatenie sumy 5047,00,- Sk“ malo byť ešte 10. decembra 2007 vylúčené na samostatné konanie. Neskôr mal byť spis „v rámci reoptimalizácie súdnej sústavy“ postúpený Okresnému súdu Pezinok, ktorý vo veci najskôr rozhodol rozsudkom sp. zn. 7 C 75/2008 z 30. novembra 2011 a po jeho zrušení rozsudkom sp. zn. 7 C 75/2008 z 18. septembra 2013. Aj tento v poradí druhý rozsudok mal byť odvolacím súdom zrušený. Sťažovateľka pritom poukazuje aj na obsah svojej sťažnosti na prietahy v konaní z 13. januára 2015, odpoveď predsedu Okresného súdu Pezinok z 11. februára 2015, ako aj na žiadosť o prešetrenie sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi Krajského súdu v Bratislave z 5. marca 2015 a odpoveď na túto žiadosť zo 7. apríla 2015.

Nadväzne na to sťažovateľka uvádza, že „postupom Okresného súdu Bratislava III. ako aj postupom Okresného súdu Pezinok došlo k porušeniu jeho práva na riadny súdny proces bez zbytočných prietáhov, a to práve z dôvodu, že Okresný súd nepostupoval v súlade s čl. 48 ods. 2 a čl. 2 ods. 2 Ústavy, a čl. 6 ods. 1 Dohovoru...“

Sťažovateľ si dovoľuje uviesť, že v zmysle vyššie uvedeného je zjavné, že prietahmi v konaní spôsobené Okresným súdom došlo k porušeniu jeho základných práv, a to konkrétne k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy v spojení s ust. čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vidí sťažovateľ v zmysle vyššie uvedeného v tom, že Okresný súd nekonal v medziach zákona a nezabezpečil v zmysle ust. čl. 48 ods. 1 Ústavy v spojení s ust. čl. 2 ods. 2 a v nadväznosti naň ust. § 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, aby bola v občianskom súdnom

konaní zaručená zákonnosť. V predmetnom súdnom konaní došlo k porušeniu princípu právnej istoty, ktoré sú v súlade s ust. čl. 1 ods. 1 Ústavy základom právneho štátu, predmetnom súdnom konaní došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“

Na základe uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal vo veci takéto rozhodnutie:

„Základné právo sťažovateľa - [REDAKOVANÉ] vyplývajúce z ust. čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote.

Okresný súd Bratislava III. a Okresný súd Pezinok porušili základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa ust. čl. 48 ods. 1 Ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Z uvedeného dôvodu a v súlade s ust. § 56 ods. 1 a 3 písm. a) zákona o ÚS, Ústavný súd vyslovuje uvedený nález.

Okresný súd Bratislava III. a Okresný súd Pezinok sú povinní do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu zaplatiť sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 1 000,- EUR (slovom jedentisíc eur).“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

Po preskúmaní podania sťažovateľky doručeného 3. júna 2015 ústavný súd konštatuje, že napriek jej právnomu zastúpeniu sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 4 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde. Závažným nedostatkom petitu sťažnosti brániacim jej meritórnemu preskúmaniu je nielen nesprávne označenie základných práv a slobôd, ktoré mali byť postupom označených súdov porušené – základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručuje čl. 48 ods. 2, a nie čl. 48 ods. 1 ústavy – ale najmä absencia nezameniteľného označenia konania, v ktorom malo k porušeniu sťažovateľkou označených práv dôjsť (sťažovateľka vôbec neuvádza, či k porušeniu jej práv došlo postupmi alebo rozhodnutiami uvedených súdov, a neidentifikuje ich ani spisovou značkou, prípadne dátumom vydania rozhodnutia). Uvedené je pritom nevyhnutné pre vymedzenie hraníc, v ktorých navrhovateľka žiada realizovať ústavný prieskum dodržiavania základných práv a slobôd v príslušných konaniach vedených Okresným súdom Bratislava III a Okresným súdom Pezinok. Ústavný súd taktiež konštatuje, že ani návrh na priznanie finančného zadosťučinenia neobsahuje dostatočne konkrétnu argumentáciu odôvodňujúcu priznanie sťažovateľkou žiadaného rozsahu finančného zadosťučinenia, čo v zásade nezodpovedá požiadavkám ustanoveným § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

V zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti

advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05). Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky považoval nesplnenie uvedených zákonom predpísaných náležitostí za dostatočný dôvod pre odmietnutie sťažnosti.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, v dôsledku čoho v danej veci rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2016